Olimpiada Olimpiada

„NU EXISTĂ LIMITĂ IN NATAŢIE",

par să spună inotătorii in acest an olimpic

„Inainte de a pretinde titlul olimpic la 400 metri liber, Boiteux a trebuit să parcurgă înot drumul... Toulouse-Melbourne!" citim într-unul din ultimele numere ale cotidianului sportiv parizian „l'Equipe". In afirmaţia de mai sus nu este nici o exagerare. Miile de metri străbătute în fiecare zi, adunate de-a lungul acestui an, reprezintă într-adevăr pentru Boiteux ca şi pentru ceilalţi candidaţi olimpici, o strădanie uriaşă pe care cronicarul şi-a permis s-o compare cu distanţa pînă la oraşul unde se va reuni — între 30 noiembrie şi 7 decembrie a.c. — tot ce are mai reprezentativ nataţia mondială. Nimeni nu poate contesta faptul că „mirajul" olimpic a dat tuturor puteri să suporte un regim de pregătire mai intens ca oricînd, să depună o muncă migăloasă, perseverentă şi mai ales raţională, care să aducă satisfacţia obţinerii unor performanţe considerate pînă nu de mult limite de neatins. Aşa se face că două recorduri mondiale feminine, la 100 m liber (1:04,6 — Van de Ouden) şi 400 m. liber (5:00,1 — Ragnhield Hveger) vechi de 20 şi, respectiv 16 ani, au fost pur şi simplu pulverizate de către două înotătoare australiene, ale căror nume au devenit celebre: **Dawn Fraser** (1:03,3 — 100 m. liber) şi **Lorraine Grapp** (4:50,8 — 400 m. liber). Cele două performanţe constituie nota dominantă în tabloul pregătirilor olimpice, dar sînt şi alte rezultate care prin valoarea lor lasă să se întrevadă ce nivel înalt va putea fi atins la apropiatele J.O. Este vorba de 4:33,1 la 400 m. liber şi 18:05,9 la 1500 m. liber (**Breen**, S.U.A.); 1:04,0 la 100 m. spate (**Thiele** — Australia); 1:04,1 la aceeaşi probă (**Magyar** — Ungaria); 2:33,2 la 200 m. bras (**Furukawa** — Japonia); 55,8 sec. la 100 m. liber (**Henricks** — Australia), toate performanţe obţinute în condiţii olimpice (bazin de 50 m. apă dulce). La 200 m. fluture tabelul celor mai bune performanţe ale anului îl situează în frunte pe americanul **Yorzick** cu 2:19,0. Pe locul 13 al aceluiaşi tablou găsim înscris numele reprezentantului nostru **Alexandru Popescu**, cu 2:33,0. Intre el şi Yorzick se află 2 înotători americani, 3 japonezi, 2 unguri, 3 germani, 1 francez. La această probă pot participa cel mult 2 inotători din fiecare ţară.

Nu numai înotătoarele stilului liber se află în mare progres. Şi la celelalte probe olimpice feminine, timpurile obişnuite arată o netă ascensiune în comparaţie cu cele mai bune cifre din 1955. Astfel, la 100 m. fluture americana **Shelley Mann** a obţinut cu timpul de 1:11,8 un nou record mondial. La 100 m. spate, **Judy Grinham** (Anglia) a realizat 1:13,4. Aceasta este proba în care nataţia romînească este reprezentată prin **Maria Both**, care deţine locul 15 în lume, cu recordul ei de 1:16.0. Ea este precedată de 5 înotătoare din S.U.A., 4 din Olanda, 2 din Germania, şi de cîte o reprezentantă a Ungariei, Poloniei şi Angliei, dar nu toate acestea vor fi prezente la Melbourne întrucît protocolul olimpic admite cel mult 3 concurente din fiecare ţară. Dar, despre performanţele la această probă, ca şi despre progresul înregistrat în acest an de Maria Both, ne vom ocupa mai pe larg într-unul din numerele viitoare.

Cifrele pe care vi le-am prezentat mai sus au avut scopul să vă ofere o privire de ansamblu asupra veritabilei „furtuni" care a pulverizat în acest an atîtea recorduri de pe tabelele celor mai bune rezultate, şi care prevesteşte pentru J.O. lupta cea mai pasionantă din cîte a cunoscut pînă acum istoria nataţiei.

Dawn Fraser (Australia) deţinătoarea recordului mondial la 100 m. liber cu timpul de 1;03,3

Cîte ceva despre unii concurenţi de seama

● Printre favoriţii probei de 110 m.g. la J. O. se află şi atletul german Martin Lauer. Recent a realizat — după cum s-a anunţat — un nou record european cu 13"9. Recordul său a stîrnit însă numeroase discuţii în ceea ce priveşte valabilitatea lui. Ziarul „l'Equipe" pune sub semnul îndoielii posibilitatea omologării noului record, amintind că Lauer a fost ajutat de un vînt puternic din spate, care bătea cu 2 m. pe secundă, deci la limita extremă a toleranţei permisă de regulament. Discuţiilor li se vor pune punct în momentul în care Comisia europeană a I.A.A.F. va decide. Dar cea mai bună confirmare a actualei performanţe o poate aduce tot cel în cauză printr-o performanţă asemănătoare. Oricum, amintim că tînărul atlet german, în vîrstă de 19 ani, este şi un excelent decatlonist: el a stabilit nu de mult un nou record german la cele 10 probe cu 7.201 puncte, doborînd recordul lui Mayer (7.174). Dintre rezultatele obţinute la decatlon: 100 m. 10"6; lungime 6 m. 62; 400 m. 47"8; 110 m.g. 14"4.

● Performanţa realizată de Waszny (R. P. Polonă) la săritura cu prăjina — 4 m. 47 — a fost obiectul unor comentarii foarte favorabile în legătură cu şansele pe care le au „prăjiniştii" europeni la J. O. In legătură cu aceasta, comentatorii de specialitate pun mari speranţe nu numai în Waszny, ci mai ales în finlandezul Eeles Landstroem care deţine recordul european cu 4 m. 51. Specialiştii sînt convinşi de posibilităţile lui Landstroem în a atinge înălţimea de 4 m. 60. O asemenea săritură ar putea aduce medalia de aur a J. O în Europa.

● Tocmai cînd zvonurile despre neparticiparea la J.O. a cunoscutului atlet de culoare din Brazilia, Adhemar Ferreina da Silva, începuseră să ia proporţii datorită absenţei sale de mai bine de un an de pe pistele de atletism, iată că o ştire îl readuce în actualitate. Recordmanul mondial al probei de triplu salt (16,56) a sărit recent 16 m. 21 şi a redevenit unul din principalii pretendenţi la titlul olimpic alături de Leonid Scerbakov (16 m. 46).

● Dar, în timp ce unii atleţi par a fi în forma lor cea mai bună, alţii acuză unele indispoziţii care pun sub semnul întrebării participarea lor la o probă sau alta. Astfel, John Landy cunoscutul semifondist australian suferă de o inflamare a tendonului lui Achille şi este puţin probabilă participarea lui la ultimele concursuri de selecţie (13—20 octombrie), şi poate la J. O. Vechea noastră cunoştinţă Dave Stephens este şi el suferind. De curînd. a avut o puternică criză hepatică şi nu va putea lua parte timp de două săptămîni la nici un antrenament.

Antrenorul american Mc. Gregor despre baschetbaliştii sovietici

„Palazzo dello sport" din Bologna, construit de curînd. datorită eforturilor deputatului Dozza, primarul comunist al oraşului, a găzduit recent cele mai bune echipe de baschet din Europa, care s-au întrecut în cadrul tradiţionalei competiţii „Trofeul Mairano". Cea de a IV-a ediţie a acestei competiţii, disputată în acest an, a revenit reprezentativei U.R.S.S., pe locul doi clasîndu-se baschetbaliştii cehoslovaci.

După terminarea turneului. antrenorul american Mc. Gregor, care se ocupă de pregătirea baschetbaliştilor italieni, a răspuns numeroaselor întrebări puse de ziariştii care au urmărit jocurile. El s-a oprit în special asupra comportării jucătorilor sovietici. „In timpul scurt care a trecut de la desfăşurarea campionatului european de baschet — a spus Mc. Gregor — echipa Uniunii Sovietice a făcut progrese remarcabile. Acţiunile jucătorilor sovietici sînt continue, iar jocul lor pe întreg terenul este de-a dreptul extraordinar; ei joacă un baschet de înalt nivel tehnic".

Deşi sistemul sovietic de joc pare la prima vedere simplu, el ascunde totuşi adevăratul farmec al baschetului. Jucătorii sovietici ştiu să folosească la maximum pregătirea fizică. O îmbunătăţire deosebită în joc se poate observa mai ales în apărare".

Comparînd, în continuare, posibilităţile jucătorilor sovietici şi americani din punct de vedere tehnic, Mc. Gregor a spus: „După părerea mea, baschetbaliştii sovietici sînt în mică întîrziere faţă de jucătorii americani în ceea ce priveşte tehnica. însă sînt pe deplin convins că în scurt timp reprezentativa sovietică se va putea măsura cu echipa S.U.A. de la egal la egal. Să nu uităm performanţa obţinută de hocheiştii sovietici, care deşi practică această disciplină sportivă de puţin timp, au reuşit cu prilejul turneului olimpic de hochei să învingă categoric echipa naţională a Canadei, socotită cea mai bună din lume".

Boxul la startul Jocurilor Olimpice

Pugiliştii noştri au de apărat la Melbourne prestigiul cucerit în ultimii ani

Patru boxeri romîni se pregătesc pentru Melbourne. Mircea Dobrescu, Constantin Dumitrescu, Nicolae Linca şi Gheorghe Negrea, au obţinut „notă de trecere" la „Turneul celor 3" şi se antrenează acum de zor, într-un ritm care sporeşte în intensitate, pe măsură ce se apropie data plecării spre îndepărtatul oraş australian. Restrîns la numai 4 oameni, lotul olimpic de box însumează tot ce are mai bun boxul nostru la ora actuală. Pentru mulţi, pare poate inexplicabil faptul că la box, unde avem de spus oricînd un cuvînt greu în arena internaţională, deplasăm un lot atît de mic. S-au iscat în această privinţă comentarii felurite, dar noi socotim perfect îndreptăţită această măsură. Şi nu numai din punct de vedere material. Deplasarea la Melbourne este într-adevăr foarte costisitoare, dar orice sacrificii ar fi fost necesare dacă noi ne prezentam cu şanse regulate la mai multe categorii. Ultimele evoluţii ale boxerilor noştri fruntaşi ne-au arătat însă că puţini dintre pugiliştii noştri au posibilitatea să lupte de la egal cu corifeii boxului amator mondial. Criteriul cel mai bun de apreciere ni l-a furnizat „Turneul celor 3". In această competiţie, Gheorghe Fiat s-a arătat în formă slabă, iar Emil Cişmaş tehnician remarcabil, dar vulnerabil în apărare, nu pare capabil să reziste unei încercări de duritatea celei de la Melbourne. In ce priveşte o eventuală selecţionare a greului Dumitru Ciobotaru, s-a ajuns la concluzia că, deşi la „Turneul celor 3" a manifestat o formă foarte bună, el nu prezintă garanţia unei comportări corespunzătoare, prin prisma ultimelor sale evoluţii internaţionale. La categoriile cocoş, mijlocie-uşoară şi mijlocie mică, nu s-a pus de la început problema participării la Olimpiadă.

Ajungînd la convingerea (bazată pe argumentul performanţelor din ultimii ani), potrivit căreia lotul olimpic actual, alcătuit din Dobrescu, Dumitrescu, Linca şi Negrea, este ceea ce avem mai bun în boxul nostru actual, rămîne să vedem acum care este stadiul pregătirilor. Planul de antrenament a fost fixat, după cum se ştie, pe o perioadă mai îndelungată, cuprinzînd în limitele sale, aproape un an de zile. Antrenamentele au început în luna ianuarie şi au evoluat treptat, crescînd în intensitate. Cercetînd planul de antrenament, reiese că el a fost destul de bine alcătuit îndeosebi în privinţa dezvoltării pregătirii fizice generale şi speciale şi a remedierii unor deficienţe tehnice. Credeam însă că la capitolul competiţional, el nu s-a prezentat satisfăcător. Este adevărat că unele întîlniri internaţionale proectate (cu Italia şi R. F. Germană) au fost contramandate din motive independente de voinţa noastră, dar tot atît de adevărat este şi faptul că cei mai mulţi dintre pugiliştii fruntaşi fug pur şi simplu de întîlnirile publice. Socotind probabil că prestigiul pe care l-au cîştigat, desigur, pe merit, îi îndreptăţeşte să evolueze numai în întîlniri internaţionale, boxerii noştri, în marea lor majoritate, evită să se întîlnească cu adversari autohtoni. Considerăm că o asemenea poziţie nu poate fi decît dăunătoare. La Melbourne, pugiliştii noştri, spre deosebire de colegii lor întru box din celelalte ţări, se vor urca pe ring cu un bagaj competiţional destul de sărac: cele cîteva întîlniri din campionate, întîlnirile internaţionale cu boxerii cehoslovaci şi parizieni şi „Turneul celor 3". Trebuie să precizăm că „Turneul celor 3", care a avut şi rostul de a tria selecţionabilii olimpici, n-a fost prevăzut dinainte şi a fost organizat în ultimul moment. Fără această competiţie, selecţionabilii noştri olimpici ar fi plecat la Melbourne cu foarte puţine — şi în general — neconcludente meciuri „în picioare".

Nu ne rămîne acum decît să sperăm că, în pofida acestei serioase carenţe, pugiliştii noştri nu-şi vor desminţi bunul renume şi vor apăra, cu bune rezultate, la Melbourne, prestigiul cucerit cu preţul atîtor eforturi, acum 4 ani, la Helsinki.

MARIUS GODEANU

Întîlnirea de pentatlon R. P. R.—U. R. S. S.—o verificare înainte de J. O.

Recenta întîlnire dintre pentatloniştii romîni şi sovietici ne-a permis să vedem la lucru excepţionala echipă a Uniunii Sovietice care la capătul întrecerilor a totalizat 13.581 pct. Valoarea rezultatului nu scapă nimănui dacă amintim că ultima ediţie a campionatelor mondiale a fost cîştigată de echipa Ungariei cu 12.407 pct.

Pentatloniştii sovietici şi-au dovedit valoarea înaltă chiar de la prima probă, terminînd pe primele locuri un parcurs pe care concurau pentru prima oară, în timp ce reprezentanţii noştri au trebuit să se mulţumească cu locurile următoare pentru că au mers exagerat de prudent. Povestea s-a repetat şi a doua zi, la scrimă, unde, prima noastră echipă n-a reuşit decît pe alocuri să-şi pună în valoare cunoştinţele avansate de tehnică pe care, indiscutabil, le posedă. Lipsa de curaj, menţinerea exagerată în apărare, ne-au costat multe puncte. Şi totuşi, rezultatul de la spadă putea fi mai strîns. Să ne gîndim doar că, după ce pierduse primul tur în faţa echipei sovietice cu 0:9, reprezentativa noastră a reuşit să-l cîştige pe cel de al treilea cu 6:3. Deci: mai multă combativitate la proba de scrimă. A sta în apărare şi a pierde sute de puncte, nu este o soluţie convenabilă. După cum se ştie, în ultimele trei probe riposta dată de pentatloniştii noştri redutabilei echipe sovietice a fost mult mai vie. Dar, trebuie oare ca echipa să fie condusă cu 1.600 de puncte, pentru ca pentatloniştii noştri să concureze fără trac, cu toată convingerea?

Atît pentru noi, cît şi pentru oaspeţi, scopul întrecerii de curînd încheiate — ultima verificare înainte de J.O. — a fost atins. Din lotul nostru olimpic, cea mai bună comportare a avut-o campionul ţării Dumitru Ţintea care a concurat la o bună valoare în toate probele, mai puţin spada. Atît cît a participat (primele trei probe) şi Viorel Manciu a lăsat o bună impresie. Dacă ar fi putut continua trecea cu siguranţă şi el de 4.000 pct. Cu un punctaj constant în cele cinci probe s-a prezentat Cornel Vena, căruia îi reproşăm cursa slabă făcută la călărie. Victor Teodorescu a concurat foarte bine la cros, dar a dezamăgit la tir şi mai ales la spadă, ceea ce ne îndreptăţeşte să afirmăm că 3.848,5 pct. nu reprezintă posibilităţile sale reale. Alexandru Stoenescu a manifestat o formă slabă.

Echipa noastră a pierdut întîlnirea cu reprezentativa U.R.S.S. la o diferenţă de peste 2.200 de puncte. Să nu uităm totuşi că învingătorii acestei întreceri se numără printre favoriţii competiţiei olimpice. Invăţămintele acestei întîlniri sînt extrem de folositoare pentatloniştilor noştri în pregătirile lor pentru J.O.